

VESPRES DE LA MARE DE DÉU DE LA MERCÈ (2018)

Celebrem la festa de la Mare de Déu de la misericòrdia, de la Mercè. Sota aquesta advocació ella va encomanar a Sant Pere Nolasc la missió d'alliberar captius posant a disposició d'aquesta vocació tots els seus recursos materials i la seva pròpia persona, ja que els Mercedaris (orde que ell va fundar) tenen un quart vot d'oferir-se com a ostatges en comptes del captiu quan no tenen mitjans econòmics per rescatar-lo. Per tant és una festa de la Mare de Déu alliberadora, Mare de Jesús, el gran alliberador.

Inici

Escucha lo que el Señor te pide Ain Karen)

<https://www.youtube.com/watch?v=Fnj7e-mnbg0>

*Escucha, lo que el Señor te pide.
Es tan sólo que practiques la justicia,
es tan sólo que ames con ternura,
es tan solo que camines humildemente con tu Dios.*

Salm 77

2 Que pugi a Déu el meu clam,
que pugi a Déu i que ell m'escolti.
3 Et cerco, Senyor, en dies de perill,
i a les nits no em canso d'alçar les mans a tu,
però la meva ànima no troba consol.
4 Quan recordo el que Déu havia fet, sospiro,
em sento defallir sempre que hi penso;
5 no arribo a aclucar els ulls,
i em torbo tant, que ni goso parlar.
6 Penso en les èpoques llunyanes,
recordo els temps antics;
7 de nit rumio dintre meu
i em pregunto a mi mateix:
8 «¿És que el Senyor ens ha abandonat per sempre,
ja no ens serà propici mai més?
9 ¿Ha deixat per sempre d'estimar-nos,
s'ha desdit de les seves promeses?
10 ¿És que Déu s'ha oblidat de compadir,
i la indignació li endureix el cor?»
11 I exclamo: «És per això que sofreixo:
la mà de l'Altíssim ja no actua com abans!»
12 Recordo de nou les teves gestes, Senyor,
tots aquells fets meravellosos;

13 repasso dintre meu les teves obres
i penso en les teves proeses.
14 Déu meu, era sant el teu obrar;
quin déu era gran com ho era el nostre?
15 Tu, el Déu dels prodigis,
revelaves als pobles el teu poder.
16 Amb el teu braç vas rescatar el teu poble,
la fillada de Jacob i de Josep.
17 En veure't, Déu nostre, les ones,
en veure't, les ones s'arremolinaren,
s'esvalotaren les aigües abismals;
18 els núvols es desferen en aiguats,
van roncar les nuvolades,
brunzien les teves fletxes.
19 Amb el retruny del teu tro,
els llamps il·luminaven l'univers,
la terra tremolava i trontollava.
20 Pel mig de la mar et vas obrir camí,
i l'oceà es convertí en lloc de pas
de les teves petjades invisibles.
21 Vas conduir com un ramat el teu poble
sota el guiatge de Moisès i d'Aaron.

Salm 102

2 Escolta, Senyor, la meva pregària,
que el meu clam arribi fins a tu.

3 No m'amaguis la mirada
en hores de perill;
sempre que t'invoco,
escolta atentament,
no triguis a respondre'm.

4 Els meus dies s'esvaeixen com el fum,
es consumeixen com les brases els meus ossos,
5 el meu cor s'asseca com l'herba segada,
no tinc esma de menjar el meu pa;
6 a força de plànyer-me,
la pell se m'encasta als ossos.

7 Visc com els mussols en el desert
i les xibeques a les ruïnes,
8 passo la nit en vetlla
com les òlibes al terrat.
9 Tot el dia els enemics m'escarneixen,
en to de burla juren pel meu nom.

10 Menjo cendra com si fos pa,
barrejo amb les llàgrimes la beguda,
11 quan veig amb quina fúria m'has alçat
i m'has rebutat per terra.
12 La vida se m'apaga com l'ombra del capvespre
i em vaig assecant com l'herba.
13 Però tu, Senyor, regnes per sempre
i es perpetua de segle en segle el teu record.

14 Aixeca't i tingues pietat de Sió,
que ja és temps de compadir-te'n, ja n'és l'hora!
17 el Senyor restaurarà Sió
i manifestarà la seva glòria,
18 quan escoltarà l'oració dels desvalguts
i farà cas de les seves pregàries.

20 «El Senyor mira des de les altures del cel,
des del seu lloc sagrat guaita la terra,
21 per escoltar el plany dels captius,
per alliberar els condemnats a mort,
22 perquè anunciïn el seu nom a Sió,
a Jerusalem, la seva lloança,
23 quan s'hi apleguin pobles i reialmes
per donar culte al Senyor.»

Lectures

Is 42,1-8

1«Aquí teniu el meu servent, que jo sostinc,
el meu elegit, en qui m'he complagut.
He posat damunt d'ell el meu Esperit
perquè porti la justícia a les nacions.

2 No crida ni alça la veu, no la fa sentir pels carrers.

3 No trenca la canya esquerdada
ni apaga el ble que vacil·la.

Porta la justícia amb fermesa,
4 sense vacil·lar ni doblegar-se,
fins que l'haurà implantada a la terra;
i els qui viuen lluny, a les illes,
esperaran les seves decisions.»

5 Això et fa saber Déu, el Senyor,
que ha creat el cel i l'ha desplegat,
que ha esplanat la terra
perquè hi germinin les llavors,
que dóna l'alè als pobles que hi viuen,
la respiració als qui la recorren:

6 «Jo, el Senyor, t'he cridat amb benvolença,
t'he pres per la mà i t'he format,
perquè siguis aliança dels pobles,
llum de les nacions.

7 Els cecs recobraràn la vista,
els captius sortiran de la presó,
deixaran el calabós els qui vivien a la fosca.
8 »Jo sóc "el Senyor", aquest és el meu nom.
No cedeixo a ningú la meva glòria,
no cedeixo als ídols el meu honor.

Is 61,1-3

1 L'Esperit del Senyor, Déu sobirà,
reposa sobre meu,
perquè el Senyor m'ha ungit.
M'ha enviat
a portar la bona nova als pobres,
a curar els cors desfets,
a proclamar als captius la llibertat
i als presos el retorn de la llum,
2 a proclamar
l'any de gràcia del Senyor,
el dia que el nostre Déu
farà justícia, al consolar
tots els qui estan de dol,
3 a posar una diadema en lloc de cendra
als qui porten dol per Sió,
a donar-los perfums de festa en lloc de penes,
vestits triomfals, en lloc del desconsol

Pregàries:

Preguem amb Maria, la mare de Jesús, portant davant Déu les esclavituds que reconeixem ; demanem la misericòrdia de Déu i l'alliberament.

Portem totes les esclavituds que reconeixem en:

- la nostra església,
- la nostra comunitat, família, grups...
- els nostres amics, companys...
- el nostre país.
- nosaltres mateixos

Preguem a Déu que ens faci conèixer aquelles esclavituds de les que no en som conscients personal o col·lectivament.

Magnificat <https://www.youtube.com/watch?v=4GuiN6Vz48k>

La meva ànima canta al Senyor
el meu esperit celebra Déu, Salvador
perquè ha mirat
la petitesa
de la seva serventa.

El seu nom és sant
i l'amor que té s'estén
de generació en generació,
de generació en generació.

Les obres del seu braç
son potents i grans.
Dispersa els homes de cor altiu,
derroca als poderosos
i exalça els humils,
omple de béns els pobres.

Al seu servent ha protegit el Senyor,
com ho havia promès
als nostres pares fa temps,
i s'ha recordat del seu amor
a Abraham per sempre.

Pregària final; a Santa Maria del nostre alliberament. (Pere Casaldàliga)

María de Nazaret, esposa prematura de José el carpintero,
aldeana de una colonia siempre sospechosa,
campesina anónima de un valle del Pirineo,
rezadora sobresaltada de la Lituania prohibida, indiecita masacrado de El Quiché,
favelada de Río de Janeiro,
negra segregada en el Apartheid,
harijan de la India,
gitanilla del mundo;
obrero sin cualificación, madre soltera, monjita de clausura;
niña, novia, madre, viuda, mujer.

Cantadora de la Gracia que se ofrece a los pequeños,
porque sólo los pequeños saben acogerla;
profetisa de la Liberación que solamente los pobres conquistan,

porque sólo los pobres pueden ser libres:
queremos crecer como tú,
queremos orar contigo,
queremos cantar tu mismo Magnificat.

Enséñanos a leer la Biblia -leyendo a Dios-
como tu corazón la sabía leer,
más allá de la rutina de las sinagogas
y a pesar de la hipocresía de los fariseos.

Enséñanos a leer la Historia
-leyendo a Dios, leyendo al hombre-
como la intuía tu fe,
bajo el bochorno de Israel oprimido,
frente a los alardes del Imperio Romano.

Enséñanos a leer la Vida
-leyendo a Dios, leyéndonos-
como la iban descubriendo tus ojos, tus manos, tus dolores, tu esperanza.

Enséñanos aquel Jesús verdadero,
carne de tu vientre, raza de tu pueblo, Verbo de tu Dios;
más nuestro que tuyo, más del pueblo que de casa,
más del mundo que de Israel, más del Reino que de la Iglesia.
Aquel Jesús que, por el Reino del Padre, se arrancó de tus brazos de madre
y se entregó a la muchedumbre,
solo y compasivo, poderoso y servidor, amado y traicionado,
fiel ante los sueños del Pueblo,
fiel contra los intereses del Templo,
fiel bajo las lanzas del Pretorio,
fiel hasta la soledad de la muerte

Enséñanos a llevar ese Jesús verdadero
por los callados caminos del día a día,
en la montaña exultante de las celebraciones,
junto a la prima Isabel,
y a la faz de nuestros pueblos abatidos que, a pesar de todo, Lo esperan.

María nuestra del Magnificat,
queremos cantar contigo,
¡María de nuestra Liberación!

Contigo proclamamos la grandeza del Señor, que es el único grande,
y en ti nos alegramos contigo, porque, a pesar de todo, Él nos salva.

Contigo cantamos, María, exultantes de gratuidad,
porque Él se fija en los insignificantes;
porque su poder se derrama sobre nosotros en forma de amor;
porque Él es siempre fiel,
igual en nuestras diversidades,

único para nuestra comunión,
de siglo en siglo, de cultura en cultura, de persona en persona;
porque su brazo interviene históricamente
-por intermedio de nuestros brazos, inseguros pero libres-
y porque un día intervendrá, definitivamente Él;
porque es Él quien desbarata los proyectos de las transnacionales
y sostiene la fe de los pequeños
que se organizan para sobrevivir humanamente;
porque vacía de lucros los cofres de los capitalistas
y abre espacios comunitarios
para el plantío, la educación y la fiesta
en favor de los desheredados;
porque derriba de su trono a todos los dictadores
y sostiene la marcha de los oprimidos
que rompen estructuras en busca de la Liberación;
porque sabe personar a su sierva, la Iglesia,
siempre infiel creyéndose señora,
siempre amada escogida, sin embargo,
por causa de la Alianza que El hizo un día con la sangre de Jesús.

María de Nazaret, cantadora del Magnificat, servidora de Isabel:
¡quédate también con nosotros, que está por llegar el Reino!;
quédate con nosotros, María,
con la humildad de tu fe, capaz de acoger la Gracia;
quédate con nosotros,
con el Verbo que iba creciendo en ti,
humano y Salvador, judío y Mesías, Hijo de Dios e hijo tuyo,
nuestro Hermano, Jesús.

Cant final: La teva fe, María, ens esperona <https://www.youtube.com/watch?v=LQkucm1SGvM>

Dels captius Mare i Patrona, puix del Cel ens heu baixat:
Patrona de Barcelona, protegiu vostra ciutat!

